

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 99)

z dnia 10 lutego 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 99)

10 lutego 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, oraz poseł **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291 ze zm.) w zakresie zrównania wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn (BKSP-144-IX-528/21);
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej na dezyderat nr 113 w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 119 w sprawie zasad obliczania dochodu przy ustalaniu odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Klimatu i Środowiska na dezyderat nr 120 w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do gospodarowania odpadami;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii na dezyderat nr 121 w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 29 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333 ze zm.) (BKSP-144-IX-504/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 ze zm.) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1795 ze zm.) w zakresie likwidacji straży miejskiej i utworzenia w jej miejsce Policji Miejskiej jako komórki działającej w ramach struktur Policji (BKSP-144-IX-506/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.) w zakresie umożliwienia uczestnikom studiów doktorskich ubiegania się o zapomogę (BKSP-144-IX-507/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie postępowania przed sądami administracyjnymi w sprawie zarzą-

dzeń zastępczych wojewody stwierdzających wygaśnięcie mandatu radnego (BKSP-144-IX-511/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 523 § 1a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534 ze zm.) (BKSP-144-IX-512/21).

W posiedzeniu udział wzięli: **Włodzimierz Bernacki** sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji i Nauki wraz ze współpracownikami, **Jacek Ozdoba** sekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami, **Mariusz Cichomski** dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Małgorzata Getlich** zastępca Dyrektora Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Konrad Miłoszewski** dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Justyna Pawlak** dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, **Łucja Sromecka** zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Inwestycji Ministerstwa Rozwoju i Technologii wraz ze współpracownikami, **Grzegorz Gašior** ekspert w Krajowym Biurze Wyborczym, **Paweł Zagożdżon** naczelnik Wydziału Ogólnego Prawa Podatkowego Ministerstwa Finansów oraz **Marianna Maroszek** asystentka pośła Sławomira Jana Piechoty.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 99. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Dzisiaj zatem będziemy mieli też okrągłe 100. posiedzenie i 101. w dalszej kolejności.

Szanowni państwo, otwierając to posiedzenie, przypominam zgodnie też z zasadami, które obowiązują w ostatnim czasie, iż posiedzenie prowadzone będzie z wykorzystaniem środków umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Informuję także, iż chęć zabrania głosu należy zgłaszać na adres pocztowy poczty elektronicznej Komisji do Spraw Petycji lub poprzez odpowiednią aplikację. Informuję także, iż posłowie obecni tu na sali głosują przy pomocy urządzeń do głosowania zespolonych z mikrofonem, a wówczas nie logują się w systemie komunikacji zdalnej.

Na początek przystąpimy do stwierdzenia kworum. Proszę panie i panów posłów zarówno obecnych na sali jak i uczestniczących w posiedzeniu zdalnie o przyciśnięcie dowolnego przycisku w systemie do głosowania. W tym czasie, kiedy będziemy potwierdzać obecność na posiedzeniu, przedstawię projekt porządku posiedzenia.

W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej na dezyderat nr 113 w sprawie nowelizacji ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 119 w sprawie zasad obliczania dochodu przy ustalaniu odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej. W punkcie trzecim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Klimatu i Środowiska na dezyderat nr 120 w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do gospodarowania odpadami. W punkcie czwartym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii na dezyderat nr 121 w sprawie zmian w ustawie z 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji. W punkcie piątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany w ustawie z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie postępowania przed sądami administracyjnymi w sprawie zarządzeń zastępczych wojewody stwierdzających wygaśnięcie mandatu radnego W punkcie dziewiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. W punkcie dziesiątym – rozpatrzenie

petycji w sprawie zmiany ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Czy do takiej zawartości porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem obrad. Jeżeli nie usłyszę uwag do porządku posiedzenia uznaję, iż porządek został przyjęty. Uwag nie słyszę. Zatem zawartość porządku została przyjęta.

Szanowni państwo, proponuję ponadto na prośbę pana posła Adama Ołdakowskiego, abyśmy punkt dziesiąty rozpatrzyli jako pierwszy w kolejności. Czy wobec takiej zmiany kolejności są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja zaakceptowała byśmy w pierwszej kolejności rozpatrzyli punkt dziesiąty.

Proszę zatem pana posła Adama Ołdakowskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie zrównania wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn.

Posel Adam Ołdakowski (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja została wniesiona przez osobę fizyczną. Przedmiotem petycji w sprawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest zaproponowanie zmian art. 24 ust. 1 tej ustawy nadającej mu następującą treść: „Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 63 lata”. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne.

Zdaniem wnoszącego petycję, podkreślono, że jedną z podstawowych zasad wyrażonych w Konstytucji RP jest zasada równości i w konsekwencji nie można zróżnicować prawa ze względu na płeć obywatela. W opinii autora petycji, taki stan rzeczy powoduje gorsze traktowanie prawne danego obywatela wyłączenie ze względu na jego płeć, co jest niedopuszczalne na płaszczyźnie polskiej konstytucji. Jednak w polskim systemie prawa emerytalnego obowiązują różne regulacje dotyczące wysokości wieku emerytalnego i jego zróżnicowania ze względu na płeć. Przez dziesięciolecia obowiązywała zasada zróżnicowania wieku emerytalnego ze względu na płeć. Do dnia 31 grudnia 2012 r. obowiązywał zróżnicowany wiek emerytalny, w zależności od płci ubezpieczonego wynoszący 65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet. Od 1 stycznia 2013 r., zmieniono regulację określającą wiek emerytalny. Wprowadzono regulację przewidującą stopniowe podwyższanie i zrównanie wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn do 67 lat, podnosząc wiek emerytalny od 1 stycznia 2013 r. o jeden miesiąc co cztery miesiące – poziom ten zostałby osiągnięty dla mężczyzn w 2020 r., a dla kobiet w 2040 r. Od 1 października 2017 r. wiek emerytalny wynosi 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn.

Artykuł 67 ust. 1 Konstytucji RP przewidział dla ustawodawcy obowiązek takiego ukształtowania regulacji prawnych, aby każdemu obywatelowi zapewnić prawo do zabezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego. Zgodnie z art. 67 ust. 1 zdanie 2 ustawy zasadniczej, ustawodawca zwykły ma w zakresie zasad i formy tego prawa szeroką swobodę regulacyjną. Żaden przepis ustawy zasadniczej nie określa wysokości wieku emerytalnego. W konsekwencji ustalenie wieku emerytalnego stanowi formę realizacji tego konstytucyjnego uprawnienia. Jak podkreśla sąd konstytucyjny: „Do ustawodawcy należy wybór rozwiązania, które uważa za optymalne z punktu widzenia obywateli oraz wymogów rozwoju gospodarczego kraju. Swoboda wyboru nie jest jednak nieograniczona. Prawo ustawodawcy do określania zakresu zabezpieczenia społecznego obejmuje w szczególności prawo do wyznaczenia wieku emerytalnego wewnątrz pewnego przedziału czasowego, którego granice wyznacza istota prawa do emerytury”.

Kwestia zróżnicowania wieku emerytalnego ze względu na wiek była przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego. W wyroku z 15 lipca 2010 r. Trybunał Konstytucyjny uznał zróżnicowanie podstawowego wieku emerytalnego za zgodne z art. 32 i 33 Konstytucji RP, stanowiące uprzywilejowanie wyrównawcze usprawiedliwione w świetle norm konstytucyjnych, uzasadnione potrzebą niwelowania występujących różnic społecznych i biologicznych pomiędzy kobietami a mężczyznami. Punktem wyjścia rozważań jest zatem stwierdzenie, że kobiety i mężczyźni w zakresie praw emerytalnych są podmiotami podobnymi. Ich sytuacja prawna, zgodnie z art. 32 oraz

art. 33 Konstytucji RP, powinna zatem zostać ukształtowana w sposób jednakowy, taki sam albo co najmniej zbliżony.

Podsumowując, Trybunał Konstytucyjny w wyrokach o sygn. akt K 63/07 oraz K 43/12 ustalił, że zróżnicowanie wieku emerytalnego nie narusza standardu konstytucyjnego, ale również wprowadzenie równego traktowania kobiet i mężczyzn (podmiotów podobnych) nie może być niezgodne z art. 32 oraz art. 33 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Pan Krzysztof Pater wskazuje, iż jest to istotny element z całego systemu i że nie można tej kwestii rozpatrywać w oderwaniu od całego systemu. Dlatego pan Krzysztof Pater rekomenduje by nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Proszę zatem pana posła o końcową rekomendację.

Poseł Adam Ołdakowski (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji, ponieważ stan prawny obejmujący prawa emerytalne jest zgodny z Konstytucją RP, co orzekł Trybunał Konstytucyjny w wyrokach K 63/07 oraz K 43/12. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła, zgodnie z rekomendacją pana posła, nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji.

Przechodzimy do kolejnego punktu, czyli pierwotnego punktu pierwszego. Proszę przedstawiciela ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 113 w sprawie nowelizacji ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Kto z państwa? Czy mamy przedstawiciela ministra finansów? Poprosimy o łączenie. Pan Paweł Zagożdżon przedstawiciel ministra finansów, naczelnik Wydziału Ogólnego Prawa Podatkowego.

Tak, widzimy pana zgłoszenie. Prosimy o włączenie mikrofonu i prosimy o przedstawienie stanowiska w odpowiedzi na dezyderat. Niestety nadal nie słyszymy pana.

Mam propozycję, czy jest może dostępny przedstawiciel Ministra Rodziny i Polityki Społecznej by przedstawić... Mamy już połączenie z Ministerstwem Rodziny i Polityki Społecznej. Mam prośbę o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 119 w sprawie zasad obliczania dochodu przy ustalaniu odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej. W tym czasie proszę podjąć próbę uzyskania połączenia z Ministerstwem Finansów. Bardzo prosimy panią podpisaną na ekranie jako pan Stanisław Szwed, ale znając pana Stanisława Szweda wiemy, że to jednak nie jest pan minister. Prosimy się przedstawić i prosimy o zabranie głosu.

Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Justyna Pawlak:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, Justyna Pawlak dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej, ministerstwo rodziny.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy panią dyrektor.

Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej MRiPS Justyna Pawlak:

Panie przewodniczący, szanowni państwo posłowie, w odpowiedzi, którą państwu przekazaliśmy w sprawie zasad obliczania dochodu przez ustalanie odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej wskazaliśmy, iż świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji nie wlicza się przy ustalaniu prawa do świadczenia pieniężnego z pomocy społecznej. Jednak to świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji wlicza się do świadczeń niepieniężnych, czyli do posiłku, do usług opiekuńczych i też m.in. do pobytu i usług w domach pomocy społecznej.

W związku z napływającymi różnymi sygnałami, różnymi pismami do Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej zaproponowaliśmy przepis o wyłączeniu tego świadczenia przy ustalaniu prawa do świadczeń niepieniężnych z pomocy społecznej i tę propozycję daliśmy do projektu ustawy o zmianie ustawy o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” oraz niektórych innych ustaw. Aktualnie dalej trwają prace legislacyjne nad wyżej wymienionym projektem i w tym przede wszystkim analiza skutków finansowych do wprowadzonych zmian w tym projekcie. W związku z powyższym, kiedy projekt będzie po konsultacjach wewnętrznych, następnie zapewne wyjdzie do konsultacji zewnętrznych. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Jaka to jest perspektywa czasowa? Jak państwo planujecie, kiedy będzie to gotowe, żeby projekt został zatwierdzony przez rząd i żeby trafił do parlamentu?

Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej MRiPS Justyna Pawlak:

Panie przewodniczący, ogólnie propozycja wyłączenia świadczenia wyszła od nas, jednak nad projektem pracuje Biuro Osób Niepełnosprawnych, więc ewentualnie musiałabym z nimi to uzupełnić i podpytać, w jakim terminie czasowym planują wyjście na zewnątrz z tym projektem.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Pani dyrektor, prosilibyśmy zatem o dokonanie dodatkowych konsultacji i o informację na piśmie, może taką uzupełniającą.

Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej MRiPS Justyna Pawlak:

Dobrze.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

W uzupełnieniu odpowiedzi, którą otrzymaliśmy od państwa na dezyderat.

Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Rekomendacja pana Krzysztofa Patera jest by przyjąć odpowiedź. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o przyjęciu odpowiedzi na dezyderat nr 119 w sprawie zasad obliczania dochodu przy ustalaniu odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej.

Dziękujemy, pani dyrektor.

Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej MRiPS Justyna Pawlak:

Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Ponownie zatem spytam, czy dostępny jest już przedstawiciel Ministra Finansów pan dyrektor Zagożdżon? Nie.

Szanowni państwo, proponuję byśmy przeszli do kolejnych punktów. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, rozpatrywalibyśmy kolejne punkty porządku, a w tym czasie może uda się usunąć te przeszkody techniczne.

Proszę zatem przedstawiciela ministra klimatu i środowiska o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 120 w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do gospodarowania odpadami. Mamy kogoś. Witamy.

Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska Marzena Berezowska:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Marzena Berezowska dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Klimatu i Środowiska. Odpowiedź ministerstwa klimatu na dezyderat 120 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie zmian w przepisach ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach odnosi się do dwóch petycji. Petycji pierwszej o numerze 242, która dotyczyła obniżenia opłat za odpady komunalne ponoszone przez mieszkańców, jak również wsparcia finansowego głównie przez utworzenie subwencji odpadowej. Petycja kolejna z nr 226/20 dotyczyła sposobu

obniżenia opłaty bądź pomniejszenia opłaty od odbioru na terenie gmin wiejskich oraz gmin miejsko-wiejskich odpadów z rzadszą częstotliwością. Stanowisko resortu w tym zakresie częściowo zostało rozpatrzone w nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z 17 sierpnia 2021 r.

Jeżeli chodzi o obniżenie czy ograniczenie częstotliwości na gminach miejskich i miejsko-wiejskich w zakresie bioodpadów i odpadów zmieszanych, jak również na terenie całego kraju w kontekście odpadów bio, jak również odstępstwa od odbioru tych odpadów z terenów zadeklarowanych przez mieszkańców, gdzie występują kompostowniki. Gmina ma takie możliwości ustawowe, może wprowadzić różnego rodzaju programy motywujące dla mieszkańców również z obniżeniem opłat w tym zakresie. W pozostałym zakresie również ustawa wprowadziła rozwiązania zarówno w kontekście optymalizacji kosztów po stronie mieszkańców, jak również wsparcia w zakresie zwiększenia kontroli czy też optymalizacji kosztów po stronie gminy. Rozwiązania te m.in. dotyczą indywidualnego rozliczania mieszkańców w budynkach wielolokalowych, czyli odejście od kontroli zbiorowej do kontroli indywidualnej. Ustalono maksymalną stawkę poboru opłaty od metody tzw. wodnej, czyli z użycia wody w gospodarstwie domowym. Umożliwiono gminom weryfikację informacji z deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, tym samym zwiększenie możliwości czy też czynności kontrolnych. Urealniono maksymalne stawki opłat dla mieszkań niezamieszkałych, a tym samym podwyższono te stawki dla nieruchomości niezamieszkałych objęte systemem gminnym.

Ponadto resort pracuje nad projektem rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która również będzie zawierała przepisy wspierające gminę w zakresie uzyskania odpowiednich poziomów recyklingu z odpadów opakowaniowych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę o stanowisko pana posła.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Myślę, że to wyczerpuje nasze wątpliwości i proponuję przyjąć to stanowisko.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu posłowi. Również nasz stały doradca potwierdza, że jest to odpowiedź wyczerpująca, zbieżna z postulatami. Nowelizacje, o których też mówiła pani dyrektor, to powinniśmy obserwować efekty tych zmian i dopiero wtedy ewentualnie rozważać dalsze zmiany.

Zatem jest rekomendacja by przyjąć odpowiedź ministra klimatu i środowiska na dezyderat nr 120 w sprawie zmian odnoszących się do przepisów o gospodarowaniu odpadami. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, wracamy do punktu pierwszego, mamy tutaj ustalenia, że wprawdzie jest problem z połączeniem umożliwiającym przekaz obrazu, ale połączymy się telefonicznie i będziemy słyszeć pana naczelnika. Zatem proszę o przedstawienie odpowiedzi ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej na dezyderat nr 113 w sprawie nowelizacji ustawy Ordynacja podatkowa. Bardzo proszę, pan Paweł Zagożdżon. Proszę bardzo.

Naczelnik Wydziału Ogólnego Prawa Podatkowego w Ministerstwie Finansów Paweł Zagożdżon:

Dzień dobry państwu. Komisja do Spraw Petycji na posiedzeniu w dniu 6 maja 2021 r. rozpatrzyła petycję w sprawie zmiany ustawy – Ordynacja podatkowa. Zmiana miałaby polegać na uchyleniu art. 70 § 8 tej ustawy.

Autor petycji przywołał treści zawarte w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 8 października 2013 r. o sygnaturze SK 40/12, w którym Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją art. 70 § 6 Ordynacji podatkowej, przewidującego, że nie ulegają przedawnieniu zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką. Komisja do Spraw Petycji nie uznała za właściwe sugerowane przez autora petycji skreślenie samego przepisu, gdyż jego usunięcie może mieć poważne konsekwencje finansowe

zarówno dla budżetu państwa, jak i dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Komisja zwróciła się o przedstawienie stanowiska ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej oraz wskazanie ewentualnego sposobu zmiany przepisów. Stanowisko ministra finansów jest takie, że podziela stanowisko Komisji do Spraw Petycji w przedmiocie nieuznania za właściwe uchYLENIA przepisu art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej. Jak słusznie wskazała Komisja, wiązałoby się to z istotnymi konsekwencjami finansowymi zarówno dla budżetu państwa jak i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przypomnę może, że wyrokiem z 8 października 2013 r. Trybunał Konstytucyjny stwierdził niekonstytucyjność art. 70 § 6 Ordynacji podatkowej, a więc innego przepisu niż ten, który jest przedmiotem petycji. W końcowej części uzasadnienia tego wyroku trybunał zauważył, że obecnym odpowiednikiem zakwestionowanego przepisu jest art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej, który budzi podobne wątpliwości i wymaga pilnej interwencji ustawodawcy. W swoim stanowisku minister finansów zauważa, że postanowieniem z 7 listopada 2016 r. sygn. Akt SK 40/12, wydanym po rozpoznaniu wniosku marszałka Sejmu VII Kadencji o wyjaśnienie wątpliwości co do treści pkt 2 wyroku o sygn. SK 40/12, Trybunał Konstytucyjny umorzył postępowanie ze względu na niedopuszczalność wydania orzeczenia. Jednakże w uzasadnieniu tego postanowienia trybunał wskazał, że art. 70 § 8 nie był przedmiotem oceny w sentencji wyroku trybunału. Jednocześnie trybunał zaznaczył, że moc powszechnie obowiązującą ustrojodawca wiąże tylko z orzeczeniami trybunału w wąskim rozumieniu, a więc z rozstrzygnięciami, które podejmuje trybunał w sentencji swoich orzeczeń. Usunięcie przepisu art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej z porządku prawnego spowodowałoby wygaśnięcie, wskutek przedawnienia, części zaległości budżetowych zabezpieczonych hipoteką i zastawem skarbowym w kwocie stanowiącej na koniec 2020 r. około 6636 mln zł.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie naczelniku my to wiemy. Halo...

Naczelnik Wydziału Ogólnego Prawa Podatkowego MF Paweł Zagożdżon:

Są to zaległości, których termin przedawnienia upłynął i które mogą być zaspokojone z przedmiotu hipoteki lub zastawu skarbowego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Proszę pana, halo, proszę pana.

Naczelnik Wydziału Ogólnego Prawa Podatkowego MF Paweł Zagożdżon:

Jednocześnie uchYLENIE przepisu art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej wymusiłoby na organach egzekucyjnych celem uniknięcia przedawnienia zabezpieczonych zaległości budżetowych...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie naczelniku!

Naczelnik Wydziału Ogólnego Prawa Podatkowego MF Paweł Zagożdżon:

... których termin przedawnienia jeszcze nie minął, niezwłoczne wszczęcie egzekucji z rzeczy obciążonych hipoteką lub zastawem skarbowym.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Mamy to wszystko na piśmie wszystko napisane.

Naczelnik Wydziału Ogólnego Prawa Podatkowego MF Paweł Zagożdżon:

Takie szybkie wszczynanie egzekucji z nieruchomości, celem zapobieżenia przedawnienia zobowiązań podatkowych, w wielu przypadkach mogłoby prowadzić do pozbawienia podatnika i jego rodziny nieruchomości stanowiących...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie sekretarzu, proszę przekazać, panie naczelniku... Pan naczelnik czyta nam odpowiedź, którą mamy na piśmie, mamy ją szczegółowo i czyta dokładnie in extenso, więc wydaje mi się, że nie ma konieczności odczytania tej odpowiedzi. Odpowiedź każdy z państwa otrzymał.

Potwierdzę, iż nasz stały doradca także uznał, że odpowiedź jest wyczerpująca i potwierdza stanowisko wyrażone przez Komisję zarówno podczas dyskusji, jak i w przekazanym dezyderacie.

Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Czy ktoś z państwa ma dodatkowe pytania? Czy pan naczelnik chciałby nam coś szczególnie wyeksponować z odpowiedzi? Poproszę właśnie o przedstawienie takiej istoty z odpowiedzi i właśnie konkluzji.

Naczelnik Wydziału Ogólnego Prawa Podatkowego MF Paweł Zagożdżon:

W konkluzji swojego stanowiska minister finansów zwraca uwagę, że aktualnie w Trybunale Konstytucyjnym znajdują się dwie sprawy dotyczące zbadania konstytucyjności art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej. Trybunał Konstytucyjny dokona oceny, czy zakwestionowany przepis art. 70 § 8 narusza wzorce konstytucyjne. W uzasadnieniu Trybunał Konstytucyjny może także sformułować wskazówki dla prawodawcy, które wymagać będą stosownych działań legislacyjnych. Dlatego aktualnie jest to przed rozpatrzeniem tych dwóch spraw zawisłych przed Trybunałem Konstytucyjnym i przedwcześnie byłoby wskazywanie ewentualnego sposobu zmiany przepisu art. 70 § 8. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Jest rekomendacja byśmy przyjęli odpowiedź ministra finansów na dezyderat nr 113. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela ministra rozwoju, pracy i technologii o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 121 w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji.

Zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Inwestycji Ministerstwa Rozwoju i Technologii Łucja Sromecka:

Dzień dobry. Dziękuję, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, Łucja Sromecka, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Inwestycji.

Bardzo dziękujemy za ten dezyderat. Państwo zwrócili nam uwagę, że odniesienia w ustawie o wspieraniu nowych inwestycji są nieaktualne i należałoby to zmienić. Przyjmujemy tę uwagę, jak najbardziej. W toku planowanych zmian i nowelizacji ustawy o wspieraniu nowych inwestycji, która najprawdopodobniej będzie miała miejsce w tym roku, uwzględnimy państwa postulat o to, aby zaktualizować odniesienia do aktualnej ustawy o nauce. Jak najbardziej przyjmujemy to ...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękujemy, pani dyrektor. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn, proszę o pani stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Państwo przewodniczący, szanowna Komisjo, odnieśliśmy w zasadzie sukces. Jest to taki model rozwiązywania problemu zgłoszonego przez autora petycji. Prosimy ministerstwo, zwracamy ministerstwu uwagę, a ministerstwo odpowiada nam, że nowelizacja się toczy, w ciągu tego roku przepisy zostaną wzięte pod uwagę i zapisane w ustawie. Proponuję więc, oprócz tego, że chcę podziękować za taką gotowość do wprowadzenia postulowanych przez autora petycji zmian, to proponuję przyjęcie tej odpowiedzi, jako naprawdę wyczerpującą i realizującą postulaty zawarte w petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji by przyjąć odpowiedź są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 29 ust. 2 pkt 2 ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Posel Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu doprowadzenie do zmiany ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane w zakresie art. 29 ust. 2 pkt 2. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo budowlane określona kategoria obiektów budowlanych i innych budynków nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszenia. Autor petycji postuluje zmianę powyższego artykułu, ponieważ wskazane przepisy nie określają, w jaki sposób należy mierzyć powierzchnię wiaty. Brak również definicji wiaty jako obiektu, który nie ma co najmniej jednej ściany.

W kontekście definicji w wyroku z dnia 8 marca 2017 r. Naczelny Sąd Administracyjny uznał, że należy posłużyć się powszechnym znaczeniem tego słowa. W języku powszechnym za wiatę można uznać także takie obiekty budowlane, które mają posadzkę, fundamenty, dach i dwie ściany. W świetle orzecznictwa sądowoadministracyjnego, kwalifikacja danego obiektu budowlanego do pojęcia wiaty wymaga każdorazowo oceny funkcji tego obiektu. Również, jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, inne obiekty budowlane, o których mowa w art. 29, również nie posiadają definicji, tak więc nie wydaje się to konieczną zmianą. Niemniej jednak autor petycji trafnie zauważa, że w przepisach nie ma sprecyzowanego sposobu pomiaru powierzchni wiaty. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Nasz stały doradca pan Krzysztof Pater w swoim stanowisko wskazuje, iż ta propozycja ma charakter horyzontalny i systemowy. Jej uwzględnienie wymagałoby zmiany wielu ustaw, a wcześniej kompleksowych analiz. Autor petycji przedstawił uzasadnienie oparte na subiektywnych przekonaniach, pomijając kwestię wielu szczegółowych rozwiązań i skutków proponowanego przez niego rozwiązania.

Szanowni państwo, to chyba mamy przedstawiciela? Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji Ministerstwa Rozwoju i Technologii Małgorzata Getlich:

Dzień dobry. Małgorzata Getlich, zastępca dyrektora Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji, Ministerstwo Rozwoju i Technologii.

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, w pełni popieramy analizę, która została zrobiona przez Biuro Analiz Sejmowych. Jak zostało zaznaczone, wiele tych definicji nie ma w Prawie budowlanym, bo rozrosłoby nam się jeszcze bardziej.

Jeśli chodzi o wiatę, to mamy jeszcze taki problem, że wiatą może być traktowana wieloznacznie, np. można ją traktować nie ... jako pełni funkcję budynku, ale może być także miejscem przechowywania opału, jak również – to jest bardzo istotne – ze względu na warunki techniczne, może być miejscem zadaszonym postojowym, dla którego też są inne przepisy w warunkach technicznych. Dlatego też nie uważamy za istotne, żeby akurat definicja wiaty mogła znaleźć się w przepisach ustawy – Prawo budowlane. Za każdym razem organ administracji architektoniczno-budowlanej ocenia, jakie jest przeznaczenie tej wiaty. W pełni zgadzamy się, że może pełnić wiele funkcji i nie jesteśmy tutaj zwolennikami umieszczania zbyt wielu definicji. Jeśli słownik języka polskiego mówi wprost, co stanowi, że jest to lekka budowla w postaci dachu wspartego na słupach, więc nie wnikajmy tutaj dalej. Dziękuję serdecznie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pan przewodniczący Jacek Świat, proszę.

Posel Jacek Świat (PiS):

Mam pytanie takie, wiatą może przecież zmieniać funkcje i co wtedy? To, że została postawiona jako namiastka garażu może się zmienić i stanie się składnicą opału albo jakimś miejscem zadaszonym, nie wiem, warsztatem. Czy to będzie miało jakiś wpływ na ocenę?

Zastępca dyrektora Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji MRiT Małgorzata Getlich:

Nie, nie będzie miało żadnego wpływu. Będzie to tak samo bez zgłoszenia i bez pozwolenia na budowę, więc także zmiany sposobu użytkowania takiej wiaty nie musimy zgłaszać.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Proszę bardzo, pan poseł Wojciechowski.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wydaje się, że językowa definicja jest stosunkowo dobra i dosyć szeroka. Ponieważ jeżeli jest to konstrukcja oparta na słupach, to oznacza także, że jeżeli są ściany, jeżeli to jest wiatka nawet obudowana to w wiacie ściany są oparte też na tych słupach. Tam są takie konstrukcje, które nie powodują... Nie są to ściany oparte na fundamencie, tylko właśnie punktowo na słupach. Myślę, że ta definicja jest dosyć wystarczająca. Natomiast powierzchnia, jak dobrze rozumiem, chodzi tutaj o powierzchnię zabudowy, to ta powierzchnia, która jest ograniczona punktami, w których są słupy, jest powierzchnią zabudowy. Chyba to nie powinno wzbudzać jakiś większych kontrowersji. Chociaż w praktyce czasami ktoś może w jakiś inny sposób, ale wydaje mi się, że stworzenie definicji innej niż językowej, mogłoby tylko wprowadzić niepotrzebny chaos w przepisach. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Proszę pana posła Roberta Warwasa o konkluzję i rekomendację.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, biorąc pod uwagę opinie Biura Analiz Sejmowych, naszego stałego doradcy i pani dyrektor, jak również tutaj dyskusję, to rzeczywiście te rozwiązania, które w tej chwili obowiązują, są wystarczające. Rekomenduję nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie zmiany ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych w zakresie likwidacji straży miejskiej i utworzenia w jej miejsce policji miejskiej jako komórki działającej w ramach struktur Policji.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, tak jak w tytule wskazał pan przewodniczący, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy mającej na celu właśnie zmianę ustaw o Policji, strażach gminnych w zakresie likwidacji straży miejskiej i utworzenie w jej miejsce policji miejskiej jako komórki działającej w ramach struktur Policji. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Autor petycji zwraca szczególną uwagę na niski poziom szacunku i zaufania wśród obywateli do straży miejskiej. Niemniej niniejsza petycja ma na celu również zawnioskowanie o zlikwidowanie straży miejskiej. Byli funkcjonariusze mieliby zostać przeszkoleni na koszt państwa, a następnie wkroczyć w szeregi nowej jednostki, jaką byłaby policja miejska. Zdaniem autora petycji, takie rozwiązanie zakończyłoby wszelkie problemy dotyczące nachodzących na siebie obowiązków Policji i straży miejskiej. Jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, zgodnie z art. 40 ust. 3 i 4 ustawy o strażach gminnych, powołanie do życia straży miejskiej leży w kompetencji rady gminy. Powodem, dla którego straż gminna istnieje jest ochrona porządku publicznego i bezpieczeństwa mieszkańców. Realizacja wniosku petycji wymaga uchylecia ustawy o strażach gminnych oraz o ustawy o petycji.

Przed podjęciem jakichkolwiek działań powinny zostać przeprowadzone wszelkie analizy obejmujące realne korzyści wynikające ze zmiany oraz poniesienia kosztów funkcjonowania nowej jednostki. W opinii prawnej zwraca się uwagę na fakt, że straż gminna ma charakter pomocniczy, mający na celu umożliwienie Policji skoncentrowania się na zadaniach w zakresie prewencji i ścigania przestępstw.

Również na uwagę zasługuje też fakt, że w trakcie poprzedniej kadencji Sejmu został przez grupę posłów Kukiz15 złożony wniosek, projekt ustawy o likwidacji straży gminnych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Mamy zgłoszenie przedstawicieli MSWiA. Bardzo proszę o państwa stanowisko. Pan dyrektor Cichomski. Witamy pana dyrektora. Prosimy o stanowisko.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Mariusz Cichomski:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, w naszej opinii propozycja nie zasługuje na uwzględnienie. Pragnę tylko zaznaczyć parę kwestii z perspektywy ustrojowej, z punktu widzenia samych zadań przypisanych formacji, jaką są straże gminne. Po pierwsze, straże gminne są formacjami o charakterze fakultatywnym, tworzonymi przez radę gminy i to w bardzo określonym celu. Mają służebną rolę wobec społeczności lokalnej i to społeczności lokalnej, specyfice danego rejonu są podporządkowane zadania, struktura, sposób funkcjonowania samych straży gminnych.

O ile w pewnych bardzo wąskich zakresach możemy mówić o podobnych uprawnieniach, chociażby w zakresie postępowań mandatowych prowadzonych przez straże gminne względem Policji, należy jednak zauważyć, że Policja realizuje diametralnie szersze działania i to wynikające z perspektywy zadań i odpowiednich uprawnień. Policja jest formacją działającą w sferze realizującej czynności operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze, administracyjno-porządkowe. Natomiast te związane bezpośrednio z kwestiami porządku w wymiarze lokalnym, są jednym z aspektów i to bardzo wąskim tak naprawdę aspektem działania służby prewencyjnej.

Natomiast z drugiej strony, istnieją zadania, które realizowane są przez straże gminne, a absolutnie nie pasują do zakresu działań realizowanych przez Policję. Mamy tutaj do czynienia chociażby z działaniami kontrolnymi w zakresie realizacji obowiązków ustawowych, chociażby w przypadku posiadania kompostowników, składania deklaracji śmieciowych. Mamy jeszcze szereg innych takich powiedzmy drobnych zadań, ale istotnych z punktu widzenia społeczności lokalnych.

Z drugiej strony, to nie jest tak, że w sytuacji rozwiązania, jak i podjęcia decyzji o rozwiązaniu, zakończeniu funkcjonowania w ogóle straży gminnych możliwe byłoby proste przeniesienie osób pracujących w straży gminnej, strażników gminnych i pracowników administracyjnych do formacji jaką jest Policja z bardzo prostego powodu. Wymogi stawiane przed funkcjonariuszami Policji na etapie przyjmowania do formacji są diametralnie inne od tych, które są stawiane z punktu widzenia zadań, z punktu widzenia uprawnień, ale również z punktu widzenia przygotowania i sposobu rekrutacji do straży gminnych. Mamy do czynienia z bardzo dużym zróżnicowaniem. Nie ma co ukrywać, znaczna część pracowników straży gminnej, strażników gminnych nie spełniłaby takowych wymogów, nie przeszłaby naboru do Policji. Natomiast z perspektywy realizacji działań służebnych, roli służebnej, jaką pełnią straże gminne względem społeczności lokalnej, są to kompetencje w pełni wystarczające i przydatne.

Co jeszcze należy podkreślić, co też wydaje się bardzo cenne i co zostało wskazane w opinii Biura Analiz Sejmowych, mianowicie to, że w zakresie postępowań mandatowych, czyli z zakresie drobnych wykroczeń określonych rodzajów, bo katalog wykroczeń, w których właściwość straży gminnych, straży miejskich jest bardzo ograniczona... Jednak przynajmniej w tym zakresie stanowi istotne odciążenie z punktu widzenia Policji w realizacji tego typu zadań, złego zaparkowania pojazdu, czasami interwencji w trakcie w związku z łamaniem ciszy nocnej. Są to zadania, które ze swobodą, bez najmniejszych problemów mogą realizować tego typu formacje, nie ma potrzeby absorbowania do tego struktur państwowych w postaci Policji. Aczkolwiek kiedy jest taka potrzeba, to oczy-

wiecie strażę gminne współpracują z Policją, zresztą jednoznacznie zasady współpracy wynikają z art. 9 ustawy o strażach gminnych. To tyle, pozostają do dyspozycji Wysokiej Komisji, jeśli byłyby dalsze pytania.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Dodam tylko, w moim przekonaniu, bardzo ważny jest ten argument, o którym pan dyrektor mówił na początku, że to jest kompetencja władzy samorządowej, lokalnej i może ona powołać taką formację, może nie powoływać. I tam należy rozpatrywać tego typu kwestie, na ile w tych warunkach lokalnych istnienie straży gminnej jest celowe, uzasadnione i mieszkańcy to akceptują. Natomiast niedobrze byłoby gdybyśmy w skali kraju wszystkim narzucali tego typu rozwiązania.

Panie pośle, bardzo proszę o końcową rekomendację.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, rzeczywiście te spory w gminach o likwidacji straży miejskiej odbywają się na poziomie lokalnym i też dochodzi do takich decyzji. Natomiast oczywiście byłaby to bardzo skomplikowana operacja, żeby takie proste przeniesienie likwidacji straży miejskiej, przeniesienie funkcjonariuszy do struktur Policji, byłoby to zadanie bardzo skomplikowane. Zakres tej petycji generalnie przekracza kompetencje Komisji do Spraw Petycji. Tak więc wnoszę o nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec rekomendacji by nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła decyzję właśnie zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym w zakresie umożliwienia uczestnikom studiów doktorskich ubiegania się o zapomogę.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Tak jak pan przewodniczący zapowiedział, autor tej petycji proponuje dodanie przepisów, które umożliwiłyby uczestnikom szkół doktorskich ubieganie się o zapomogę, aby osobom, które znalazły się w trudnej sytuacji losowej ułatwić z niej wyjście, a w rezultacie, aby mogły kontynuować proces kształcenia w swoim kierunku.

Odnosimy się tutaj, proszę państwa, do ustawy, do przepisów ustawy z 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zgodnie z którymi każdy doktorant kształcący się w szkole doktorskiej otrzymuje stypendium w miesięcznej wysokości co najmniej 37% wynagrodzenia profesora, tj. w kwocie około 2371 zł brutto. Stypendium jest zwiększane do wysokości co najmniej 57% wynagrodzenia profesora, czyli do 3600 zł brutto po miesiącu, w którym została wprowadzona ocena śródkresowa.

Niestety w świetle przepisów tej ustawy doktorantowi kształcącemu się w szkole doktorskiej nie przysługuje stypendium socjalne ani zapomoga. Z jednej strony warto powiedzieć, że to bardzo dobrze, że doktoranci są objęci stypendium, to bardzo ważne. Z drugiej strony, oprócz tego, że pobierają stypendium doktoranckie, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu. Mogą też mieć odpisywane ubezpieczenie chorobowe, jeżeli jest taka ich deklaracja. Natomiast jak rozmawiamy o konkretnych kwotach, to nie są to kwoty wielkie, jest to netto trochę ponad 2100 zł, ewentualnie w tym drugim przypadku, po ocenie śródkresowej, to jest ponad 3200 zł.

W związku z tym absolutnie zasadne wydaje się dodanie do ustawy przepisów, które umożliwiłyby osobom, które znajdują się w trudnej, wyjątkowej sytuacji, ubieganie się o zapomogę, czyli o takie jednorazowe wsparcie. Zakładając, że co roku studia w szkołach doktoranckich rozpoczyna około 4,5 tys. osób i te studia trwają 4 lata, to maksymalnie w tego typu podmiotach kształcić się będzie 18 tys. osób. Jak oszacowano, takie koszty, gdyby 1% z tych osób w ciągu roku otrzymywał wsparcie w przeciętnej kwocie powiedzmy 2,5 tys. zł, to razem te wydatki wynoszą 0,03% łącznej kwoty planowanej

na pomoc materialną dla studentów i doktorantów np. w ustawie budżetowej na bieżący rok. Czyli postulaty zawarte w tej petycji absolutnie są słuszne i myślę, że warto zrobić taki krok, żeby spróbować dopisać – wydaje mi się, że to nie będzie bardzo trudne – taki przepis do ustawy o szkolnictwie wyższym, żeby w trudnych sytuacjach życiowych doktoranci mogli się ubiegać o tę jednorazową zapomogę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Pan minister, bardzo proszę. Pan minister Włodzimierz Bernacki.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji i Nauki Włodzimierz Bernacki:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, rzeczywiście spoglądając na tę petycję, która jest dzisiaj procedowana na posiedzeniu Komisji, powinniśmy spojrzeć właśnie z perspektywy pewnej dwoistości, z jaką mamy do czynienia, jeśli chodzi o porządek prawny. Czyli z jednej strony mamy młodych ludzi czy osoby, które są i studiują wedle starego trybu, a więc są na tzw. studiach doktoranckich i te osoby otrzymują, mają takie uprawnienia jak przed rokiem 2018, wszyscy ci, którzy podejmowali podobny tryb kształcenia, łącznie z możliwością uzyskiwania zapomogi. Z tym jednak, że osoby te w zdecydowanej większości, bo gdyby mówić o procentach, to z perspektywy mojego uniwersytetu, to ledwie niecałe 10% otrzymywało jakiegokolwiek świadczenia stypendialne ze strony uczelni, a pośrednio ze strony obecnie Ministerstwa Edukacji i Nauki, a wcześniej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Z drugiej strony mamy tych, którzy są uczestnikami szkół doktorskich i są to osoby, które, tak jak pani przewodnicząca powiedziała, w stosunku do grupy pierwszej uczestniczącej w budowaniu swojej kariery naukowej są uprzywilejowane w tym sensie, że wszyscy uczestnicy szkoły doktorskiej otrzymują te świadczenia bądź na poziomie, tak jak pani przewodnicząca powiedziała, bądź ponad 2000 zł, bądź ponad 3000 zł.

Zatem przyjęcie takiego rozwiązania, jak postulowane w petycji, prowadziłoby w konsekwencji do sytuacji przeniesienia pewnego statusu formalnoprawnego, a więc studenta studiów doktoranckich na uczestnika kształcenia w obrębie szkół doktorskich. Można by zatem zadać pytanie, dlaczego doszło do sytuacji takiej, w której nie pojawiła się, póki co, petycja odnosząca się do tego, aby wszystkich tych, którzy podjęli kształcenie w ramach studiów doktoranckich nie objęto programem wsparcia finansowego takiego jak dla szkół doktorskich. Czyli ta sytuacja formalnoprawna jest pod tym względem, w mojej opinii, złożona. Zresztą w petycji widać bardzo wyraźnie, że jej autor ma też, może nie pewien kłopot, ale brak pewnej konsekwencji, jeśli chodzi o rozróżnienie tych dwóch trybów, a więc z jednej strony szkoła doktorska, a z drugiej strony studia doktoranckie.

Ministerstwo Edukacji i Nauki biorąc pod uwagę te wszystkie względy jest przeciwne pozytywnemu rozpatrzeniu tej petycji czy nadaniu tej propozycji dalszego biegu. Również ze względu na to, że w mojej opinii, ale również w opinii ministerstwa, tych kwestii dotyczących pewnych problemów związanych z funkcjonowaniem szkół doktorskich jest co najmniej kilka i w mojej opinii są one o wiele istotniejsze i ważniejsze niż kwestia podniesiona w petycji.

Nie chciałbym o tych kwestiach mówić, ale jestem bezpośrednio w kontakcie z przedstawicielami Rady Doktorantów, rozmawialiśmy w ubiegłym tygodniu. Chociażby wskazać na jedną sprawę, a więc kwestię dotyczącą właśnie tych nadzwyczajnych sytuacji, które mogą dotknąć każdego uczestnika szkoły doktorskiej, a więc tak naprawdę przerwania funkcjonowania i kształcenia, ale również działalności naukowej, a tym samym konieczność rozważenia w przyszłości takich rozwiązań formalnoprawnych, które by umożliwiły przedłużenie tego okresu, w którym ten stopień doktora może być osiągnięty.

Podobnie jest ze świadczeniami czy z urlopami macierzyńskimi. Tutaj w opinii legislatora sejmowego pojawiła się ta kwestia, a więc to, że tak naprawdę nawet w okresie trwania urlopu macierzyńskiego może być i jest wypłacane stypendium, ale jednocześnie nie wydłuża się okres związany z czasem prowadzenia działalności naukowej, badawczej, a tym samym przedłużenia okresu osiągnięcia stopnia doktora. Są to kwestie, które powinny być, są rozważane i będziemy proponowali zmiany.

Wreszcie na koniec, ja wiem, że to jest może bardzo delikatna kwestia, ale u podstaw tego rozwiązania formalnoprawnego dotyczącego szkół doktorskich było z jednej strony zapewnienie pewnego minimum dla uczestnika szkoły doktorskiej, pewnego minimum dla funkcjonowania takiego materialnego, socjalnego. Zdaję sobie sprawę z tego, że to nie jest wystarczające, ale z drugiej strony to 60% pensji, uposażenia profesora tytularnego. Warto też wziąć pod uwagę to, że praktyka czy realia, jeśli chodzi o szkolnictwo wyższe, ale również instytuty badawcze, ale przede wszystkim szkoły wyższe, to jest pewien problem polegający na tym, że w okresie, kiedy jest się doktorantem, a więc kiedy nie posiada się jeszcze stopnia doktora, ma się dostęp do bardzo wielu wysokofinansowanych grantów czy projektów, możliwość aplikowania o te projekty i te granty. Natomiast ta liczba projektów czy możliwość uzyskania tych projektów nieco spada w momencie uzyskania stopnia doktora, ponieważ wtedy młodzi ludzie już ze stopniem doktora muszą rywalizować z osobami nie tylko z wyższymi stopniami czy też z tytułem naukowym, ale muszą rywalizować z osobami, których renoma naukowa jest zdecydowanie wyższa.

Stąd mając świadomość tego, że kwestia zapomogi jest tak naprawdę sprawą dotyczącą wypadków losowych. Status materialny uczestnika szkoły doktorskiej jednak zmienił się w ostatnim czasie – mówię tutaj o uczestnikach szkoły doktorskiej – i on jest nieporównywalnie lepszy w stosunku do tych, którzy są uczestnikami studiów doktoranckich. Zatem jeszcze raz proszę Wysoką Komisję o rozważenie tej propozycji, a więc negatywnej rekomendacji dla tej petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Czy pan przewodniczący Świat jeszcze?

Poseł Jacek Świat (PiS):

Nie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Bardzo proszę.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Panie ministrze, absolutnie nie podważam faktu, że wprowadzenie stypendiów dla doktorantów jest dobrym ruchem, dobrym krokiem, to nie ulega wątpliwości. Natomiast proszę popatrzeć na warunki, w jakich ci ludzie żyją i pracują, na inflację, która jest na rynku, na tysiące innych ważnych rzeczy, które się mogą wydarzyć. Absolutnie rozumiem, że zdobywanie grantów, dobre finansowanie tych grantów jest jakimś wyjściem z sytuacji, ale jak komuś szwankuje zdrowie i jest w trudnej sytuacji życiowej, to on nie myśli o zdobywaniu grantów, tylko o tym, żeby się utrzymać. Szacunkowo wygląda na to, że to jest kilka setnych procenta, gdyby taką zapomogę wprowadzić. Dlatego absolutnie bym bardzo apelowała o to, żeby ministerstwo rozważyło taką możliwość. Wydaje mi się, po pierwsze, że postulat autora petycji jest absolutnie zasadny, bo mówimy o wąskiej grupie ludzi, którzy znajdują się w trudnej sytuacji życiowej, zdrowotnej bądź jakiegokolwiek innej.

Proponuję Wysokiej Komisji, abyśmy wystąpili z dezyderatem do ministra edukacji i nauki, żeby minister mógł raz jeszcze przyglądnąć się temu jakie ma zasoby. Jeżeli mówimy, że to są setne procenta tego budżetu, który jest zaplanowany na pomoc materialną dla studentów i doktorantów, to naprawdę to nie jest wiele. Mimo wszystko będę prosiła Komisję, żebyśmy taki dezyderat napisali. Jest wtedy szansa na to, żeby stowarzyszenia doktorantów czy rada doktorantów wypowiedziały się także we współpracy z ministrem. Będziemy bardzo ciekawi takiej opinii. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Myślę, że w wielu takich obszarach szukamy rozwiązań uelastyczniających system i że to nie jest przecież regulacja wprowadzająca jakiś obligatoryjny obowiązek. Mieliliśmy taką dyskusję u nas w Komisji dotyczącą wydłużenia okresu prawa do zdawania egzaminu przez aplikantów adwokackich i radcowskich. Pierwotnie działał pewnego rodzaju automat, że trzeba było w ciągu roku od zakończenia aplikacji zdać egzamin, a jeżeli nie, następowało skreślenie z listy aplikantów. Przedstawiciele aplikantów wskazywali, że są sytuacje losowe, właśnie nieczęste, ale żeby te sytuacje losowe nie elimino-

wały kogoś. Myślę, że jak się każdy z nas rozejrzy w naszym otoczeniu, to znajdujemy przykłady osób, które – jeżeli dostały w pewnym momencie wsparcie, pomoc, zwłaszcza tę publiczną – dokończyły swoją edukację i potem z pożytkiem pracują dla różnych społeczności. Tak też rozumiem ten postulat, żeby dostrzec te sytuacje losowe. Przecież tu nie działa żaden automat, to nie jest tak, że ktoś spełniający kryteria automatycznie uzyskuje uprawnienia. Jest pewna zawsze procedura, jest ocena, jest decyzja.

Dlatego też może dajmy sobie trochę czasu, również tu pan minister, żeby to jeszcze przeanalizować, rozważyć i wtedy dopiero ostatecznie rozstrzygnąć taki postulat. Takie byłoby też moje stanowisko. Czy ktoś z państwa chciałby coś dodać? Pan przewodniczący Jacek Świat, bardzo proszę.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Dziękując za te bardzo ciekawe wyjaśnienia, które wychodzą już poza to, co przekazało nam Biuro Analiz Sejmowych. Myślę, że rzeczywiście może poszerzymy swoją wiedzę o to, ile osób jest w obu trybach doktorskim i studiów doktoranckich, jak ta sytuacja się różni. Czy wprowadzenie tego przepisu nie spowodowałoby nadmiernego zróżnicowania np. sytuacji ekonomicznej ludzi w szkołach doktoranckich, doktorskich i w normalnym trybie doktoranckim. Może przyjmując to wszystko, co pan profesor powiedział, jeszcze może poszerzmy swoją wiedzę o te aspekty.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czyli jest rekomendacja byśmy wystąpili z dezyderatem w sprawie tych postulatów, z uwzględnieniem dyskusji, która była na Komisji.

Czy pan minister jeszcze chciałby coś dodać? Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MEiN Włodzimierz Bernacki:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, oczywiście ministerstwo jest tutaj całkowicie otwarte na dyskusję i debatę na ten temat. Osobiście w pewnym sensie byłem zaskoczony tym, ponieważ w ubiegłym tygodniu spotkałem się z przedstawicielami, z reprezentantami szkół doktorskich i ten wątek tam się nie pojawił. Natomiast mam też, jako przedstawiciel ministerstwa, stanowisko, które zostało przygotowane w odniesieniu do wcześniejszych podobnych wniosków i stąd prezentuję takie stanowisko jako urzędnik. Natomiast doskonale rozumiem sytuację, więc jeśli rzeczywiście ta kwestia pojawi się również w przekazie przedstawicieli środowisk doktorantów, jak mówię, to możemy dyskutować, możemy debatować, rozważać takie czy inne rozwiązania, ale to nie jest na tej zasadzie, że mamy do czynienia ze ścianą, a więc z takim hermetyzowaniem, że nie, ani kroku wstecz. Nie, nie, bo tu nie chodzi o względy takie czy inne, tylko o pewne rozwiązania, które jeśli mogłyby czy zostałyby wprowadzone, to mogłyby przekładać się na to co dotyczy tych dwóch grup. Ponieważ pani przewodnicząca powiedziała, że ta maksymalna liczba będzie około 18 tys. doktorantów szkół doktorskich, natomiast w chwili obecnej mamy 22 tys. doktorantów w studiach w tym nurcie studiów doktoranckich. Proszę zobaczyć, że w tej chwili mamy więcej tych, którzy właściwie żadnego znaczącego wsparcia nie otrzymują, w stosunku do tej grupy, która takie wsparcie codzienne, comiesięczne otrzymuje, a dyskutujemy dodatkowo o wsparciu ich możliwością zapomogi, więc też warto na to spojrzeć. Ponieważ to są jak gdyby dwie przestrzenie, to są młodzi ludzie, którzy funkcjonują ciągle w tym samym, znaczy całe szczęście, w tym samym środowisku, ale jako promotor, szczerze mówiąc, miałbym pewien kłopot, jeśli chodzi o wytłumaczenie, dlaczego ty otrzymujesz te 3000 zł, a nie masz szansy na zapomogę, a komuś innemu tłumaczyć, że to jest... No właśnie. Nie mniej, jak mówię, jesteśmy otwarci na dyskusję jako ministerstwo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pani przewodnicząca Augustyn, proszę.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Z odpowiedzi pana ministra wynika, że jest temat do dyskusji, że jednak warto zastanowić się nad tymi dwiema grupami, skoro jest jakieś rozróżnienie, podział między jedną grupą a drugą, inaczej funkcjonują, to może warto z tym środowiskiem po prostu

usiąść i porozmawiać. Być może ta petycja byłaby też przyczynkiem do tego, żeby ten wątek podnieść i o to będziemy się zwracać w dezyderacie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Zawsze w takich sytuacjach nasuwa mi się przypadek Stephena Hawkinga. Gdyby nie uzyskał wsparcia... dlatego znalazł się Cambridge, bo tam uzyskał wsparcie. Myślę, że to są niekiedy takie sytuacje, że jeżeli potrafimy właściwie udzielić wsparcia, to ci ludzie potem przysparzają wielu pożytecznych owoców całej społeczności. Dlatego przeprowadźmy ten kolejny etap dyskusji, zastanówmy się nad tym.

Zatem jest rekomendacja by Komisja wystąpiła z dezyderatem w sprawie postulatów zawartych, łącznie z kwestiami, które pojawiły się w dyskusji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Dziękuję panu ministrowi za obecność i te wyjaśnienia.

Przechodzimy do kolejnego punktu. W kolejnym punkcie ponownie proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji tym razem w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie postępowania przed sądami administracyjnymi w sprawie zarządzeń zastępczych wojewody stwierdzających wygaśnięcie mandatu radnego.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Wysoka Komisjo, otóż zacznę od jednego zdania, które jest w uzasadnieniu tej petycji. Autor petycji pisze, iż: „aktualnie obowiązujące regulacje prawne powodują, że okres wygaszania mandatu radnego w samorządzie gminnym, radnego w samorządzie powiatowym i radnego w samorządzie województwa może trwać około dwóch lat”. Oczywiście to nie jest reguła, jest także tak, że te kwestie przebiegają sprawnie, ale bywa też tak, że radny, którego z różnych przyczyn nie można odwołać, może nawet do dwóch lat zajmować swoją funkcję w zasadzie tkwiąc na niej bezprawnie,

Krótkie przypomnienie, art. 383 § 1 Kodeksu wyborczego „Wygaśnięcie mandatu radnego następuje w przypadku: śmierci; utraty prawa wybieralności lub nieposiadania go w dniu wyborów; odmowy złożenia ślubowania; pisemnego zrzeczenia się mandatu; naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności; wyboru na wójta, posła na Sejm, senatora albo posła do Parlamentu Europejskiego; albo niezłożenia w terminach określonych w odrębnych przepisach oświadczenia o swoim stanie majątkowym”. Takie wygaśnięcie mandatu radnego w przypadkach, o których mowa w tym paragrafie, stwierdza komisarz wyborczy, w drodze postanowienia, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu. Potem postanowienie komisarza wyborczego o wygaśnięciu mandatu radnego doręcza się niezwłocznie zainteresowanemu, przesyła wojewodzie oraz przewodniczącemu rady itd., itd. Całą procedurę mamy zapisaną w przepisach. Tylko właśnie autorzy petycji pokazują, że w tych przepisach jest luka.

Postulat wnioskodawcy odnosi się do takich przypadków, w których mimo wystąpienia przesłanek uzasadniających podjęcie uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu, rada właściwego organu stanowiącego nie podejmuje tej czynności. W takim przypadku Kodeks wyborczy okazuje się być bezradny. Co prawda, to zagadnienie zostało uregulowane w poszczególnych ustawach samorządowych, ale dzieje się też tak, że kiedy upływają zapisane w ustawach terminy i nadal nie ma skutecznego odwołania radnego, to wtedy wkracza wojewoda i wydaje zarządzenie zastępcze stwierdzające wygaśnięcie mandatu radnego, czyli potwierdzające istnienie skutku prawnego jaki wystąpił z mocy ustawy. Znowu tutaj kolejne terminy, kolejne biegi wydarzeń, które wydają się czasem być zupełnie niekończące się, aż dochodzimy do momentu, kiedy taka skarga trafia do wojewódzkiego sądu administracyjnego i on też nie ma żadnego terminu na wydanie orzeczenia. Czyli znowu kolejny, biegnący czas.

Autor petycji sugeruje, aby dla wojewódzkiego sądu administracyjnego ustanowić termin 14 dni na podjęcie sprawy, na wydanie w tej sprawie orzeczenia. To wszystko wydaje się dosyć zasadne. Autor petycji idzie jeszcze dalej, mianowicie sugeruje, żeby w sytuacji, kiedy taka skarga trafia do Naczelnego Sądu Administracyjnego, także ustanawiać termin dla takiego sądu. Rozumiem, że terminy sądowe są bardzo długie, że często to jest

kwestia opieszalności sądu, ale bardzo często to jest kwestia zupełnie innej natury, spraw, które są nagromadzone, absencje, tysiące różnych innych wątków, które tutaj wchodzą w rachubę.

Proponuję więc, żebyśmy zanim podejmiemy decyzję, czy tej sprawie nadawać bieg, czy nie, zapytali o to ministra spraw wewnętrznych i administracji i wystąpili do niego z dezyderatem, z prośbą o ocenę opisanych w petycji sytuacji i o ocenę tego, na ile w opinii ministra należy próbować skracać te terminy tak, żeby w jakiś realny sposób móc w samorządzie sprawować władzę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Jest rekomendacja byśmy wystąpili z dezyderatem do ministra spraw wewnętrznych i administracji w związku z postulatem zawartym w petycji. Czy do takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do ostatniego punktu tego posiedzenia. Bardzo proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 523 § 1a ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja dotyczy zmiany art. 523 § 1a Kodeks postępowania karnego. Wnioskodawca wnosi, aby rzecznik praw obywatelskich miał prawo czy uprawnienie do wniesienia kasacji w sprawach o zbrodnie z powodu niewspółmierności kary. Obecnie takiego uprawnienia nie ma, takim uprawnieniem dysponuje prokurator generalny.

Petycja spełnia wszystkie wymogi, aby mogła zostać rozpatrywana. Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych. Niestety w stosunku do tej opinii mam sporo uwag. Moim zdaniem, opinia nie wyczerpuje tematu, a nawet powiedziałbym, że w znacznej części w ogóle do tematu się nie odnosi. Otóż szczegółowo rozpatruje kwestie uprawnień i słusznie zauważa różnice, że prokurator generalny stoi na straży praworządności. Natomiast rzecznik praw obywatelskich stoi na straży praw obywatelskich. Jednak wydaje mi się, że nieporozumienie takich kwestii jak np. kwestia nadzwyczajnego złagodzenia kary, odstąpienia od kary czy też innych sytuacji, które mogą mieć wpływ na wysokość tej kary, a więc kwestie związane np. z czynem, który może być jakiś szczególnie niebezpieczny. Bardzo często Kodeks karny wskazuje, że penalizacja tego czynu jest taka... Natomiast jeżeli czasami sprawca działa ze szczególnym okrucieństwem albo w jakiś takich, to ulega zaostrzeniu. Rozumiem, że w tym przypadku jest to kwestia ustaleń formalnych, znaczy nie formalnych, tylko faktycznych. Jednak mogą być tutaj również kwestie związane z samym wymiarem kary czy też łączenia za kilka przestępstw, określania kary łącznej. Niestety tych wszystkich kwestii opinia Biura Analiz Sejmowych nie obejmuje.

Chciałem też zwrócić uwagę, że jakiegokolwiek ograniczenia formalne – chodzi tutaj o uprawnienia rzecznika – w jednej części swoich uprawnień mogą powodować, że te skargi mogą być rozpatrywane pod względem formalnym a nie pod względem merytorycznym. Zamysłem skargi nadzwyczajnej było to, aby w rzadkich sytuacjach, w których zarówno w pierwszej instancji jak i w drugiej instancji nie to zostało naprawione. Do naprawienia sprawiedliwości – sprawiedliwości, bo czasami wyroki bardziej wyglądają jakby były wydane przez wymiar prawa a nie przez wymiar sprawiedliwości, a sądy to jednak nie wymiar prawa a wymiar sprawiedliwości.

Najważniejsza kwestia, która też nie została w tej opinii poruszona, to jest kwestia, czy rzecznik praw obywatelskich może zostać ograniczony w zakresie nie tyle kontroli, co samego wpływania na przestrzeganie praw obywatelskich, a wysokość kary i te okoliczności, o których mówiłem, moim zdaniem, są tu szczególnie istotne. W związku z tym proponuję dwa rozwiązania. Po pierwsze, wystąpić do Biura Analiz Sejmowych o uzupełnienie tej opinii o kwestie, o których mówiłem. Wydaje mi się, że przydałaby się również opinia

rzecznika praw obywatelskich, czy ona by nie kolidowała w tym momencie z opinią Biura Analiz Sejmowych, abyśmy co do dalszych działań mogli podjąć decyzję po wpłynięciu tych dokumentów. W tym momencie to tyle z mojej strony. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej dyskusji? Nie widzę.

Panie pośle, patrzę na opinię naszego stałego doradcy, który pisze m.in. tak: „Obecne prawo wnoszenia takiej kasacji ma jedynie Prokurator Generalny”. Pan poseł też to podnosił. Niemniej jednak BAS wskazuje argumenty zarówno za, jak i przeciw takiemu rozwiązaniu. W związku z tym, myślę, że bardzo słuszne i pożądane jest zapytanie rzecznika praw obywatelskich o te kwestie, ale byłabym jeszcze ciekawa opinii ministra sprawiedliwości. Czy może dezyderat do ministra sprawiedliwości z zapytaniem, czy w ogóle była taka sytuacja, że rzecznik w takich sprawach interweniował i czy jest to jakieś zjawisko częste, rzadkie, uzasadnione. Może tak, zamiast opinii BAS-u proponowałabym czy też prosiłabym pana o uwzględnienie, żeby jednak także zapytać ministra sprawiedliwości.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wydaje mi się, że przydałaby się opinia BAS w tym zakresie, o którym mówiłem, bo to są istotne kwestie. Ja nie jestem prawnikiem i nawet trudno mi jest tutaj się szczegółowo odnieść. Natomiast dlaczego nie zaproponowałem w tym momencie wystąpienia do prokuratora generalnego? Z uwagi właśnie na brak tej opinii Biura Analiz Sejmowych i z uwagi na to, że jeżeli byłyby podniesione jakieś również kwestie w odpowiedzi od rzecznika praw obywatelskich, warto by było aby minister sprawiedliwości – prokurator generalny się do tego odniósł. Stąd z mojej strony taka kolejność. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Czyli proszę raz jeszcze o rekomendację.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Proszę o dwie rzeczy, o uzupełnienie opinii Biura Analiz Sejmowych, gdyż ona w wielu obszarach po prostu pomija temat istotny dla rozstrzygnięcia tej sprawy.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Nie jest kompletna.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Druga rzecz, o ustosunkowanie się do...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli pismo do rzecznika praw obywatelskich.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Pismo do rzecznika, czy wpływa dużo takich żądań czy też próśb, w zasadzie próśb, bo to są prośby do rzecznika, i co dalej z tym, jaka jest obecnie praktyka.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Jak on sam widzi swoją rolę.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Do rzecznika, co dalej z tym robi. Rzecznik jest od tego, aby nie był ograniczany w żaden sposób, a tu, wydaje mi się, że może być taka sytuacja, że rzecznik praw obywatelskich jest w jakiś sposób ograniczany przez przepisy prawa. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Czy wobec takiej rekomendacji jest sprzeciw, inne wnioski? Nie ma. Dziękuję. Występujemy raz jeszcze do BAS-u o poszerzenie opinii, tej analizy i występujemy z pismem do rzecznika praw obywatelskich. Tyle na razie, jeżeli chodzi o tę petycję. Dziękuję bardzo, panie pośle.

Był to ostatni punkt do zrealizowania w tym porządku. Dziękuję państwu serdecznie. Zamykam posiedzenie.